

Bruselj, 12. december 2018
(OR. en)

15508/18

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0412 (CNS)

FISC 559
ECOFIN 1198
EF 325

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	12. december 2018
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2018) 812 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE SVETA o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike plačilnih storitev

V prilogi vam pošiljamo dokument COM(2018) 812 final.

Priloga: COM(2018) 812 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 12.12.2018
COM(2018) 812 final

2018/0412 (CNS)

Predlog

DIREKTIVA SVETA

**o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike
plačilnih storitev**

{COM(2018) 813 final} - {SEC(2018) 495 final} - {SWD(2018) 487 final} -
{SWD(2018) 488 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Komisija se je oktobra 2017¹ že zavezala, da se bo z vprašanjem upravne zmogljivosti davčnih organov za boj proti goljufijam na področju DDV pri elektronskem trgovanju (v nadaljnjem besedilu: e-trgovanje) spopadla z izboljšanjem sodelovanja s tretjimi osebami. Svet je v izjavi, vključeni v zapisnik o sprejetju Direktive Sveta (EU) 2017/2455 (direktiva o DDV pri e-trgovanju)² decembra 2017, poudaril potrebo po izboljšanju orodij za boj proti goljufijam³. Ta pobuda za boj proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju dopolnjuje direktivo o DDV pri e-trgovanju in postavlja temelje za nemoteno uporabo z njo uvedenih novih ukrepov v okviru strategije Komisije za enotni digitalni trg⁴.

Natančneje, z direktivo o DDV pri e-trgovanju so bile uvedene nove obveznosti glede DDV za spletne tržnice⁵ in nove poenostavitve za pomoč podjetjem pri izpolnjevanju obveznosti glede DDV pri opravljanju storitev ter prodaji blaga in uvoza na daljavo, vključno z elektronsko registracijo za DDV in plačilom DDV prek sistema vse na enem mestu (registracija v eni državi članici namesto v vseh državah članicah potrošnje). Ti ukrepi bodo izboljšali izpolnjevanje obveznosti v zvezi z DDV s poenostavitvijo sistema DDV, vendar morajo davčni organi še naprej imeti možnost odkrivanja in nadzora goljufivih podjetij. Trenutno to za davčne organe predstavlja izziv. Evropsko računsko sodišče⁶ je pripomnilo, da je zakonodaja o DDV pri e-trgovanju v bistvu odvisna od pripravljenosti podjetij, da se prostovoljno registrirajo in plačajo dolgovani DDV. Vendar imajo države članice omejene možnosti za uporabljanje veljavnega pravnega okvira za upravno sodelovanje. Če navedene poenostavitve pri izpolnjevanju obveznosti ne bodo pospremljene z ukrepi za boj proti goljufijam, goljufi ne bodo imeli prav veliko spodbude, da bi spremenili svoj odnos in začeli izpolnjevati obveznosti v zvezi z DDV. Tako je uspeh ukrepov za izpolnjevanje obveznosti

¹ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru o nadaljnjih ukrepih v zvezi z akcijskim načrtom za DDV – Vzpostavitev enotnega območja DDV v EU: čas za odločitev (COM(2017) 566 final), točka 2.1.1, stran 3. Glej tudi točko 6 dokumenta z naslovom „20 measures to tackle the VAT gap“ (20 ukrepov za zmanjšanje vrzeli pri pobiranju DDV), ki je priloga k akcijskemu načrtu za DDV in je na voljo na:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/2016-03_20_measures_en.pdf

² Direktiva Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (UL L 348, 29.12.2017, str. 7).

³ Svet Evropske unije, 14769/1/17 REV 1, 30. november 2017,

<http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14769-2017-REV-1/sl/pdf>

⁴ Izvajanje strategije za enotni digitalni trg (COM(2017) 228 final, 10.5.2017), glej:

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?qid=1496330315823&uri=CELEX%3A52017DC0228>

⁵ S členom 14a Direktive Sveta 2006/112/ES bodo spletne tržnice, platforme in portali postali „domnevni dobavitelji“ pri prodaji blaga prek njihovih elektronskih vmesnikov. Štelo se bo, da so to blago prejeli in dobavili sami, in sicer za: (a) prodajo na daljavo s tretjih ozemelj ali iz tretjih držav uvoženega blaga, ki ne presega vrednosti 150 EUR, ter (b) dobavo med podjetji in potrošniki glede blaga, ki je že v EU (tj. na odpremnem mestu), ki jo opravijo davčni zavezanci, ki nimajo sedeža v EU, in je omogočena prek teh platform.

⁶ Evropsko računsko sodišče, informativni dokument z naslovom „Collection of VAT and customs duties on cross-border e-commerce“ (Pobiranje DDV in carinskih dajatev pri čezmejnem e-trgovanju), julij 2018.

pri e-trgovanju odvisen tudi od učinkovitosti ukrepov za boj proti goljufijam, ki jih je treba razvijati vzporedno.

E-trgovanje v zadnjih letih hitro narašča, kar potrošnikom pomaga kupovati blago in storitve prek spleta. Potrošniki lahko izbirajo med različnimi dobavitelji, izdelki in blagovnimi znamkami. Plačajo lahko tudi prek spleta v zaupnem okolju, ne da bi se premaknili od svojega računalnika ali pametnega telefona. Dobavitelji so spremenili svoje poslovne modele, da bi izkoristili prednosti e-trgovanja in prodajali svoje izdelke potrošnikom na svetovni ravni brez potrebe po fizični maloprodajni prisotnosti. S to možnostjo pa se okoriščajo tudi goljufiva podjetja, da bi pridobila nepošteno prednost na trgu tako, da ne izpolnjujejo svojih obveznosti v zvezi z DDV.

V oceni učinka, priloženi temu predlogu, so opredeljeni trije glavni primeri goljufij na področju DDV pri čezmejnem e-trgovanju: (i) dobave blaga in storitev znotraj EU, (ii) uvoz blaga s strani podjetij s sedežem v tretji državi ali na tretjem ozemlju (tj. država ali ozemlje zunaj EU) za potrošnike v državah članicah ter (iii) opravljanje storitev s strani podjetij s sedežem v tretji državi⁷ za potrošnike v državah članicah.

Skupna izguba DDV v državah članicah pri čezmejni dobavi blaga se ocenjuje na 5 milijard EUR letno⁸. O goljufijah na področju DDV se je poročalo tudi pri čezmejnem opravljanju storitev, in sicer pri spletni televiziji in digitalnih igrah⁹. Europol in Urad Evropske unije za intelektualno lastnino sta to goljufijo dokumentirala v zadnjem poročilu Europolu o nezakoniti distribuciji (in prodaji dostopa do) televizijskih programov¹⁰. To goljufijo je dokumentirala tudi organizacija televizijskega sektorja Nordic Content Protection (NCP)¹¹. Spletni televizijski distributerji na Danskem, Finskem in Švedskem (te države skupaj predstavljajo manj kot 10 % celotnega spletnega televizijskega trga EU v smislu prihodkov)¹² ocenjujejo, da bo zgolj njihova letna izguba pri prodaji zaradi nezakonite distribucije znašala 436 milijonov EUR. To pomeni približno 103 milijone EUR potencialne izgube DDV¹³. Ti številčni podatki (ki se bodo vzporedno z rastjo e-trgovanja povečevali) kažejo, da se je treba nujno boriti proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju. Vendar večina davčnih organov nima orodij in virov informacij za merjenje stopnje goljufij na področju DDV pri e-trgovanju¹⁴. Internet goljufivim podjetjem omogoča, da pri goljufanju na področju DDV pri e-trgovanju svojo identiteto skrijejo za domenskim imenom. Tudi kadar je

⁷ To vključuje tretja ozemlja iz člena 6.

⁸ Glej predlog direktive Sveta o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi davka na dodano vrednost za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo (COM(2016) 757 final), str. 2.

⁹ Obseg nezakonitega predvajanja televizijskih programov v Latviji v letu 2015, Stockholm School of Economics, Nelegālās maksas TV apraides apjoms Latvijā 2015, na voljo na: https://www.researchgate.net/profile/Arnis_Sauka/publication/303382487_Nelegalas_maksas_TV_apraides_apjoms_Latvija_2015/links/573f5c7408ae298602e8f2f2.pdf.

¹⁰ Europol in Urad Evropske unije za intelektualno lastnino: 2017 Situation Report on Counterfeiting and Piracy in the European Union (Poročilo o stanju ponarejanja in piratstva v Evropski uniji v letu 2017), na voljo na: www.europol.europa.eu/publications-documents/2017-situation-report-counterfeiting-and-piracy-in-european-union.

¹¹ Nordic Content Protection: Trend Report 2017 (Poročilo o trendih za leto 2017), na voljo na: www.ncprotection.com/wp-content/uploads/2017/03/Trend-Report-2017.pdf.

¹² Glej: www.ofcom.org.uk/data/assets/pdf_file/0027/95661/ICMR-2016-4.pdf.

¹³ Izračunano z uporabo standardnih stopenj brez upoštevanja nižjih stopenj.

¹⁴ V ciljno usmerjenem posvetovanju za pripravo tega predloga so samo trije davčni organi predložili grobe ocene izgube DDV pri dobavi blaga med podjetji in potrošniki znotraj EU, opravljanju storitev med podjetji in potrošniki znotraj EU ter pri uvozu blaga v letih 2015, 2016 in 2017.

davčni organ seznanjen z obstojem določene spletne trgovine, pogosto identiteta podjetja, ki stoji za tako trgovino, njegova dejanska lokacija ali njegov promet v tej državi članici ostanejo neznani. To predstavlja težavo za davčne organe, ki bi sicer lahko želeli začeti preiskavo ali upravno sodelovanje na ravni EU ali mednarodni ravni. Države članice potrošnje, v katerih je treba plačati DDV, najverjetneje nimajo nobenih evidenc ali informacij, da bi začele inšpekcijski pregled. Tako je, ker končni potrošniki nimajo nobenih obveznosti vodenja evidenc o svojih spletnih nakupih. Tudi če bi jih imeli, bi se bilo nesorazmerno sistematično zatekati h končnim potrošnikom za preiskovanje goljufij prodajalca na področju DDV.

Poleg tega je težko ugotoviti, pri kateri državi članici naj se vloži zahtevek za upravno sodelovanje, kadar goljufi in njihova lokacija niso znani.

To bi lahko sprožilo množično vlaganje prošenj za identifikacijo. Poslati bi jih bilo treba bodisi tretji osebi (tj. spletni tržnici ali ponudnikom plačilnih storitev), ki bi lahko imela informacije, bodisi davčnemu organu države, v kateri ima tretja oseba sedež. Vendar bi se to štelo za nesorazmerno v skladu s členom 54(1) Uredbe (EU) št. 904/2010. Poleg tega v skladu s členom 54(2) iste uredbe od držav članic ni mogoče zahtevati, da zagotovijo informacije, če jim njihova nacionalna zakonodaja ne dovoljuje njihovega zbiranja. To omejuje možnosti držav članic, da zahtevajo podatke o tretjih osebah od drugih držav članic.

Namen tega predloga je rešiti težavo goljufij na področju DDV pri e-trgovanju z okrepitvijo sodelovanja med davčnimi organi in ponudniki plačilnih storitev. V zadnjih letih so evropski potrošniki več kot 90 % spletnih nakupov opravili s kreditnimi plačili, direktnimi obremenitvami in plačili s karticami, tj. prek posrednika, vključenega v transakcijo¹⁵ (ponudnik plačilnih storitev), ta trend pa se bo nadaljeval tudi v prihodnje¹⁶. Tretje osebe, ki imajo informacije o plačilih, lahko zato podajo popolno sliko spletnih nakupov davčnim organom in jim tako pomagajo pri ustreznem izvajanju njihove naloge spremljanja izpolnjevanja obveznosti v zvezi z DDV pri dobavi blaga in storitev v okviru e-trgovanja. Izkušnje držav članic, ki že sodelujejo s ponudniki plačilnih storitev na nacionalni ravni, so pokazale, da sodelovanje s ponudniki plačilnih storitev prinaša oprijemljive rezultate v boju proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju¹⁷. Tudi nekatere tretje države uporabljajo informacije o plačilih kot orodje za odkrivanje trgovcev, ki ne izpolnjujejo obveznosti, v kombinaciji s poenostavljenimi sistemi pobiranja za čezmejne dobave blaga med podjetji in potrošniki, ki so podobni sistemu EU¹⁸.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog dopolnjuje veljavni regulativni okvir na področju DDV, kakor je bil nedavno spremenjen z direktivo o DDV pri e-trgovanju v okviru strategije Komisije za enotni digitalni

¹⁵ Barometer e-shopper 2017 (skupina DPD), na voljo na: https://www.dpd.com/be_en/business_customers/dpd_insights/e_shopper_barometer_2017, in International Post Corporation, e-Commerce logistic and delivery (Logistika in dobava pri e-trgovanju), eCom21 2016.

¹⁶ Glej: <https://www.ATKearney.com/documents/10192/1448080/Winning+the+Growth+Challenge+in+Payment+s.pdf/b9da93a5-9687-419e-b166-0b25daf585ff>, str. 5.

¹⁷ Natančneje, finski davčni organ je lahko v letu 2016 pobral 16 milijonov EUR na podlagi sodelovanja s ponudniki plačilnih storitev.

¹⁸ Glej Prilogo 11 k oceni učinka: „Tretje države, ki uporabljajo informacije o plačilih kot orodje za nadzor DDV“.

trg. Poleg tega ta pobuda krepi okvir upravnega sodelovanja, da bi se bolje obravnavale goljufije na področju DDV pri e-trgovanju in ponovno vzpostavila poštena konkurenca. Boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam z namenom preprečiti izkrivljanje konkurence ter prispevati k zagotavljanju nacionalnih prihodkov in prihodkov EU je prednostna naloga Komisije. V političnih usmeritvah¹⁹ sedanje Komisije je poziv k večjim prizadevanjem za boj proti davčnim utajam in goljufijam, v govoru o stanju v Uniji 2018²⁰ pa je bilo ponovno poudarjeno, da si Komisija prizadeva za daljnosežno strategijo, s katero želi zagotoviti, da bodo vsa podjetja, velika in mala, plačala svoj pošten delež davka.

Uredba Sveta (EU) 2018/1541²¹, ki spreminja Uredbo (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost²², vzpostavlja nova orodja za upravno sodelovanje med davčnimi organi držav članic. Ta orodja se bodo uporabljala zlasti za boj proti (i) tako imenovanim davčnim vrtiljakom (izvedenim na transakcijah med podjetji); (ii) goljufijam, ki vključujejo maržno ureditev, ki se uporablja za rabljene avtomobile; (iii) goljufijam, ki izkoriščajo posebne carinske režime, ki se uporabljajo za uvoz, ki ga opravijo davčni zavezanci (tudi na transakcijah med podjetji); ter bodo (iv) omogočila skupne ukrepe davčnih organov (tj. skupne uradne preiskave). Strokovnjaki davčnih organov in podjetij v okviru foruma EU o DDV²³ poudarjajo, da tradicionalna oblika sodelovanja v boju proti goljufijam na področju DDV temelji na evidencah, ki jih vodijo podjetja, ki so neposredno udeležena v verigi transakcij. Pri čezmejnih dobavah med podjetji in potrošniki te informacije morda niso neposredno na voljo, zato „tradicionalno“ sodelovanje med davčnimi organi ne zadostuje²⁴. Zato ta pobuda dopolnjuje tudi nedavno sprejete spremembe okvira EU za upravno sodelovanje na področju DDV, in sicer tako, da davčnim organom zagotavlja novo orodje za odkrivanje goljufij na področju DDV pri čezmejnih dobavah med podjetji in potrošniki.

Nenazadnje je treba to pobudo obravnavati tudi z vidika mednarodne razsežnosti. Pri goljufiji dobaviteljev s sedežem v tretji državi ali na tretjem ozemlju je mednarodno sodelovanje ključno za izterjavo neplačanega dolgovanega DDV. Unija je nedavno sklenila sporazum o sodelovanju na področju DDV z Norveško²⁵ in si v OECD prizadeva za okrepitev uporabe orodij za upravno sodelovanje na mednarodni ravni. Ta pobuda bo državam članicam priskrbela dokaze za odkrivanje goljufov v tretjih državah. Ti dokazi se bodo uporabili kot prvi korak pri sprožitvi mednarodnega sodelovanja ali prispevanju k mednarodnemu dialogu o izboljšanju upravnega sodelovanja z drugimi jurisdikcijami.

¹⁹ Glej: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/juncker-political-guidelines-speech_sl.pdf.

²⁰ Glej: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/soteu2018-brochure_sl.pdf.

²¹ Uredba Sveta (EU) 2018/1541 z dne 2. oktobra 2018 o spremembi uredb (EU) št. 904/2010 in (EU) 2017/2454 glede ukrepov za okrepitev upravnega sodelovanja na področju davka na dodano vrednost (UL L 259, 16.10.2018, str. 1).

²² Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

²³ Forum EU o DDV je strokovna skupina Komisije, ki ponuja platformo za razprave, na kateri se srečujejo podjetja in organi za DDV, da bi razpravljali o tem, kako izboljšati izvajanje zakonodaje o DDV v praksi. Glej Sklep Komisije z dne 3. julija 2012 o ustanovitvi foruma EU o DDV (UL C 198, 6.7.2012, str. 4).

²⁴ Konsolidirano poročilo o sodelovanju med državami članicami in podjetji na področju e-trgovanja/sodobnega trgovanja, str. 5. Glej: https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-reports-published_en.

²⁵ Glej: <https://www.consilium.europa.eu/sl/press/press-releases/2018/02/06/eu-norway-agreement-signed-strengthening-the-prevention-of-vat-fraud/#>.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

• Pravna podlaga

Pravna podlaga za to pobudo je člen 113 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Ta člen določa, da Svet po posebnem zakonodajnem postopku soglasno sprejme določbe za harmonizacijo pravil držav članic na področju posrednega obdavčenja v obsegu, v kakršnem je takšna harmonizacija potrebna za vzpostavitev in delovanje enotnega trga in preprečevanje izkrivljanja konkurence.

• Subsidiarnost

Ta pobuda je v skladu z načelom subsidiarnosti, saj je glavna zadevna težava, torej goljufije na področju DDV pri e-trgovanju, skupna vsem državam članicam, povečuje pa jo nezadostnost orodij, ki so na voljo davčnim organom. Države članice same od tretjih oseb, kot so ponudniki plačilnih storitev, ne morejo pridobiti informacij, potrebnih za nadzor nad DDV pri čezmejni dobavi blaga in storitev, zagotoviti pravilne uporabe pravil o DDV pri e-trgovanju (kakor so bila nedavno spremenjena z direktivo o DDV pri e-trgovanju) ter se boriti proti goljufijam v zvezi z DDV pri e-trgovanju. Zato je sodelovanje med državami članicami ključnega pomena. Pravni okvir za upravno sodelovanje med državami članicami na področju DDV je določen v Uredbi (EU) št. 904/2010. Zato je za vsako pobudo za uvedbo novih orodij za sodelovanje, namenjenih reševanju te težave, potreben predlog Komisije za spremembo obstoječega pravnega okvira EU. Da bi se davčnim organom omogočilo zbiranje informacij o plačilih, povezanih z DDV, je treba uvesti nove obveznosti glede vodenja evidenc za ponudnike plačilnih storitev. Za to je potreben predlog za spremembo direktive o DDV.

• Sorazmernost

Ta predlog ne presega tistega, kar je potrebno za dosego cilja boja proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju. Pričakuje se zlasti, da bo novi sistem davčnim organom zagotovil potrebne informacije in sredstva za odkrivanje goljufij na področju DDV pri e-trgovanju in pobiranje dodatnega DDV. Upravno breme za podjetja in davčne organe se bo v primerjavi s sedanjim stanjem na splošno zmanjšalo, za zakonita podjetja pa se bodo konkurenčni pogoji bolj izenačili.

Zahteva, da morajo ponudniki plačilnih storitev voditi več evidenc, ki jih je treba poslati davčnim organom, je skladna tudi z načelom sorazmernosti. Ponudniki plačilnih storitev bodo morali voditi evidence podatkov, ki so jim že na voljo za izvršitev plačilnih transakcij. Poleg tega bo harmonizirana obveznost na ravni EU glede vodenja evidenc in prenosa podatkov davčnim organom omejila upravno breme za ponudnike plačilnih storitev (v primerjavi z bremenom, ki ga za te ponudnike plačilnih storitev predstavlja ravnanje v skladu z različnimi nacionalnimi pristopi).

Boj proti goljufijam na področju DDV je pomemben cilj, ki je v splošnem javnem interesu Unije in držav članic. V skladu s Splošno uredbo o varstvu podatkov²⁶,

²⁶ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (Besedilo velja za EGP) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

Uredbo (EU) 2018/1725²⁷ in Listino o temeljnih pravicah²⁸ bodo strokovnjaki davčnih organov za boj proti goljufijam obdelovali le podatke, potrebne za doseg navedenega cilja (boj proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju). Natančneje, edini podatki, ki se bodo obdelovali, bodo podatki, ki davčnim organom omogočajo (i) identifikacijo dobaviteljev, (ii) preverjanje števila transakcij in njihove denarne vrednosti ter (iii) preverjanje izvora plačil. Podatki o potrošnikih s to pobudo niso zajeti, razen podatkov o državah članicah izvora plačil (tj. država članica, v kateri je potrošnik). Sorazmernost zagotavlja tudi prag, pod katerim ponudnikom plačilnih storitev ni treba pošiljati podatkov o plačilih davčnim organom. Ta prag naj bi iz te pobude in obdelovanja osebnih podatkov izključil plačila, ki se najverjetneje ne nanašajo na gospodarske dejavnosti.

- **Izbira instrumenta**

Predlaga se direktiva za spremembo direktive o DDV z namenom uvedbe novih obveznosti glede vodenja evidenc za ponudnike plačilnih storitev.

Predlaga se uredba za spremembo Uredbe (EU) št. 904/2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost z namenom uvedbe nove zbirke podatkov o plačilih, povezanih z DDV, ki bi bila državam članicam dostopna le za boj proti goljufijam v zvezi z DDV pri e-trgovanju.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene**

Ta predlog je podprt z oceno Uredbe (EU) št. 904/2010, zlasti njenih oddelkov, ki se osredotočajo na njeno uporabo pri goljufijah na področju DDV pri e-trgovanju.

Na splošno so davčni organi menili, da je veljavna Uredba (EU) št. 904/2010 učinkovito orodje za boj proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju. Vendar so navedli, da orodja za upravno sodelovanje, ki so jim trenutno na voljo, ne omogočajo enostavne identifikacije in nadzora spletnih podjetij, kadar imajo ta domeno in knjigovodske evidence v drugi državi (ne glede na to, ali je ta druga država država članica EU ali ne). Davčni organi so poudarili tudi, da je treba okrepiti zavezo držav članic, da bodo namenile več sredstev za upravno sodelovanje, saj je to ključni dejavnik za povečanje učinkovitosti Uredbe (EU) št. 904/2010 pri boju proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju. Nazadnje so nekatere države članice navedle tudi, da bi se učinkovitost Uredbe lahko povečala z novimi orodji, kot sta dostop do ustreznih informacij o plačilih in njihova izmenjava.

Čeprav so davčni organi menili, da so orodja iz Uredbe (EU) št. 904/2010 ustrezna za boj proti goljufijam na področju DDV, so poudarili tudi, da so možne izboljšave. Po mnenju davčnih organov nedavni razvoj e-trgovanja in velik obseg transakcij pri e-trgovanju zahtevata nova, uspešnejša in učinkovitejša orodja za upravno sodelovanje. Poleg tega so davčni organi navedli, da pričakujejo, da bodo obstoječa orodja za boj proti goljufijam na

²⁷ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

²⁸ Listina Evropske unije o temeljnih pravicah (UL C 326, 26.10.2012, str. 391).

področju DDV v prihodnosti postala manj ustrezna zaradi sprememb poslovnih modelov in sprememb vzorcev goljufij v zvezi z DDV.

Čeprav davčni organi na splošno nimajo kvantitativnih dokazov o koristih in stroških upravnega sodelovanja, menijo, da so koristi upravnega sodelovanja sorazmerne stroškom, ki jih imajo davčni organi pri izmenjavi informacij, ali celo večje.

Uredba (EU) št. 904/2010 in ta predlog prispevata k pravilnemu delovanju enotnega trga. Prav tako sta skladna s pravili iz direktive o DDV pri e-trgovanju. Kljub temu pa so davčni organi držav članic priznali, da se morajo zaradi rasti e-trgovanja spopadati z novimi izzivi, na primer kako obdelovati podatke za odkrivanje goljufij na področju DDV pri e-trgovanju in boj proti njim.

Nazadnje so tako davčni organi kot druge zainteresirane strani priznali dodano vrednost okvira za upravno sodelovanje, določenega z Uredbo (EU) št. 904/2010, saj goljufije na področju DDV pri e-trgovanju zadevajo vse države članice.

Sklepno je ocena pokazala, da nacionalni ukrepi proti goljufijam ne zadostujejo za boj proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju in da je potrebno upravno sodelovanje med državami članicami. Pokazala je tudi, da spremembe vzorcev pri e-trgovanju zahtevajo nova in ustrezna orodja za izmenjavo informacij.

• **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

Komisija je leta 2017 s ciljno usmerjenim posvetovanjem, namenjenim davčnim organom in podjetjem, zlasti ponudnikom plačilnih storitev, zaprosila za mnenje več zainteresiranih strani. Leta 2017 se je začelo tudi javno posvetovanje²⁹.

Rezultati posvetovanj so potrdili, da vse zainteresirane strani goljufije na področju DDV pri e-trgovanju obravnavajo kot pomembno težavo. Podjetja so poudarila, da goljufije na področju DDV pri e-trgovanju z izkrivljanjem konkurence škodijo poštenim podjetjem. Davčni organi in podjetja so na splošno potrdili, da davčni organi za boj proti goljufijam v zvezi z DDV pri e-trgovanju potrebujejo informacije o plačilih. Varstvo podatkov se ni dojemalo kot ovira za zbiranje in izmenjavo informacij o plačilih, pod pogojem, da se osebni podatki plačnikov obdelujejo v skladu s pogoji iz Splošne uredbe o varstvu podatkov.

Večina sodelujočih je izrazila pozitivno mnenje o spremembi regulativnega okvira EU, ki bi davčnim organom zagotovila učinkovitejša orodja za boj proti goljufijam. Centralizirani sistem EU za zbiranje in izmenjavo informacij o plačilih, povezanih z DDV, je bil opredeljen kot stroškovno najučinkovitejše orodje.

Tako davčni organi kot ponudniki plačilnih storitev so potrdili dodano vrednost standardiziranega in harmoniziranega pristopa k zbiranju in izmenjavi informacij o plačilih.

²⁹ Komisija je objavila tudi skupni časovni načrt/začetno oceno učinka (glej: http://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-899238_en) z naslovom „Exchange of VAT-relevant payment data“ (Izmenjava podatkov o plačilih, povezanih z DDV), kar je omogočilo zbiranje začetnih povratnih informacij o pobudi. Komisija je v obdobju zbiranja povratnih informacij od 15. februarja 2018 do 15. marca 2018 prejela le tri odgovore. Dva sta pobudo podprla, tretji pa ni bil povezan z vsebino pobude.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Ta pobuda ni del programa ustreznosti in uspešnosti predpisov. Verjetni stroški za davčne organe in Komisijo so navedeni v oddelku 4.

Informacije, prejete med ciljno usmerjenim posvetovanjem, niso omogočile zanesljive količinske opredelitve stroškov za ponudnike plačilnih storitev v oceni učinka. Vendar ponudniki plačilnih storitev trenutno prejemajo zahteve za informacije iz različnih držav članic v različnih formatih in na podlagi različnih postopkov. V okviru te pobude bi morali ponudniki plačilnih storitev za posredovanje informacij o plačilih davčnim organom držav članic uporabljati na ravni EU harmoniziran standard. S tem bi se skupno upravno breme za ponudnike plačilnih storitev zmanjšalo.

Pobuda za dobavitelje blaga in storitev končnim potrošnikom ne določa nobenih novih obveznosti v zvezi z DDV.

Poleg tega se pričakuje, da bo ta pobuda znatno zmanjšala izgube DDV držav članic, nastale zaradi goljufij na področju DDV pri e-trgovanju.

- **Temeljne pravice**

Obravnavani predlog bo sprožil nove izmenjave in obdelavo osebnih podatkov, povezanih z DDV.

Splošna uredba o varstvu podatkov vsebuje široko opredelitev osebnih podatkov, ki vključuje vse informacije o določeni ali določljivi fizični osebi, ki jo je mogoče določiti neposredno ali posredno. Zato informacije o plačilih spadajo na področje uporabe navedene uredbe in načel, ki se uporabljajo za varstvo osebnih podatkov, kakor so določena v Listini o temeljnih pravicah.

Splošna uredba o varstvu podatkov in Uredba (EU) 2018/1725 določata zelo natančna načela o tem, kako je treba spoštovati pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, pri obdelavi osebnih podatkov. Vendar lahko Unija uporabi zakonodajne ukrepe za omejitev teh načel in pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki³¹, če omejitve spoštujejo načeli nujnosti in sorazmernosti, da se zaščitijo pomembni cilji splošnega javnega interesa Unije, kot so gospodarski in finančni interesi, vključno z obdavčenjem³².

Ocena učinka, ki spremlja to pobudo, je pokazala, da davčni organi nimajo nobenega drugega učinkovitega načina za zbiranje potrebnih informacij za boj proti goljufijam v zvezi z DDV pri e-trgovanju. Zato je izmenjava informacij o plačilih nujen ukrep.

Poleg tega bi se v okviru te pobude obdelovale samo informacije o plačilih, ki so potrebne za boj proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju. Informacije, ki bi se obdelovale, se nanašajo samo na prejemnike sredstev (prejemniki plačil) in na same plačilne transakcije (znesek, valuta, datum), informacije o potrošnikih, ki plačajo blago ali storitve (plačniki), pa niso del izmenjave informacij. Tako se navedene informacije ne bi uporabile za druge

³¹ Omejiti je mogoče pravico do obveščenosti na pregleden način glede: obdelave podatkov (členi 12, 13 in 14); dostopa do podatkov (člen 15); popravka podatkov (člen 16); izbrisa podatkov (člen 17); omejitve obdelave podatkov (člen 18); obveščanja v zvezi s popravkom ali izbrisom podatkov (člen 19); prejetja podatkov v strukturirani in splošni obliki – prenosljivosti podatkov (člen 20); pravice do ugovora (člen 21); ter pravice, da za posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ne veljata avtomatizirana obdelava in oblikovanje profilov (člen 22).

³² Člen 23 Splošne uredbe o varstvu podatkov in člen 25 Uredbe (EU) 2018/1725.

namene, kot je nadzor nad nakupovalnimi navadami potrošnikov. Poleg tega predlog vključuje prag, povezan s številom plačil, ki jih prejme določen prejemnik plačila, kar izključuje plačila, ki se verjetno izvedejo iz zasebnih razlogov. Iz področja uporabe pobude bi bila izključena tudi domača plačila. Poleg tega bi bile informacije o plačilih na voljo le uradnikom za zvezo Eurofisca v državah članicah³³ in le za čas, ki je potreben za boj proti goljufijam v zvezi z DDV pri e-trgovanju.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Pričakuje se, da bo povečanje pobranih prihodkov iz naslova DDV odtehtalo naložbene stroške Komisije in davčnih organov. Spletna prodaja med podjetji in potrošniki je namreč v letu 2017 znašala približno 600 milijard EUR³⁴. Ob predpostavki, da bi davčni organi lahko ocenili izgubo DDV, ki ustreza 1 % tega prometa, bi to pomenilo do 1,2 milijarde EUR iz naslova DDV na ravni EU-28. Tudi pri nepopolni izterjavi ocenjenega DDV bi ti zneski močno presegle skupne operativne stroške pobude. Poleg tega stopnje goljufije predstavljajo več odstotnih točk prodaje v okviru e-trgovanja. Zaradi večjega pobranega zneska DDV se pričakuje, da se bo vrzel pri pobiranju DDV v sektorju e-trgovanja zmanjšala.

Stroški te pobude se bodo razporedili na več let z začetkom leta 2019. Prvi del teh stroškov (do leta 2020) se bo kril iz obstoječih dodeljenih sredstev v okviru sedanjega programa Fiscalis 2020. Večina stroškov pa bo nastala po letu 2020, kot je opisano v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga.

Ob upoštevanju najvišjih možnih stroškov, ki bi jih imela Komisija, so bile proračunske posledice ocenjene na enkratne stroške v višini 11,8 milijona EUR za vzpostavitev sistema in letne tekoče stroške v višini 4,5 milijona EUR, ko bo sistem v celoti deloval. Po ocenah naj bi se ti tekoči stroški začeli šele leta 2022, ko bo sistem začel delovati. Njihov učinek na proračun je bil izračunan za obdobje petih let na skupaj (vključno z enkratnimi stroški) 34,3 milijona EUR za vzpostavitev in delovanje sistema do leta 2027.

Ti stroški so skladni s predlogom večletnega finančnega okvira in programom Fiscalis za naslednje obdobje.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Poročila Eurofisca in letni statistični podatki držav članic se predstavljajo in obravnavajo v Stalnem odboru za upravno sodelovanje³⁵ v skladu s členom 49 Uredbe (EU) št. 904/2010. Stalnemu odboru predseduje Evropska komisija. Poleg tega si bo Komisija od držav članic prizadevala pridobiti vse pomembne informacije o delovanju novega sistema in o goljufijah. Usklajevanje bo po potrebi zagotovljeno v okviru odbora Fiscalis (ta odbor v okviru novega programa Fiscalis še ni bil ustanovljen³⁶).

³³ Uradniki za zvezo Eurofisca so strokovnjaki za boj proti goljufijam pri davčnih organih, ki jih države članice imenujejo za pristojne uradnike za izmenjavo zgodnjih opozorilnih signalov v boju proti goljufijam na področju DDV. Uredba (EU) št. 904/2010, poglavje X.

³⁴ Združenje E-commerce Europe je za leto 2017 za severno, vzhodno in južno regijo Evrope ocenilo promet iz e-trgovanja na 602 milijardi EUR.

³⁵ Stalni odbor za upravno sodelovanje sestavljajo predstavniki držav članic, predseduje pa mu Komisija. Stalni odbor za upravno sodelovanje je odgovoren za izvajanje Uredbe (EU) št. 904/2010.

³⁶ Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi programa „Fiscalis“ za sodelovanje na področju obdavčitve (COM(2018) 443 final), člen 18.

Uredba (EU) št. 904/2010 in Direktiva 2006/112/ES že določata pravila za redno ocenjevanje in poročanje s strani Komisije. Tako bo Komisija v skladu s temi obstoječimi obveznostmi vsakih pet let poročala Evropskemu parlamentu in Svetu o delovanju novega orodja za upravno sodelovanje na podlagi člena 59 Uredbe (EU) št. 904/2010.

Poleg tega bo Komisija na podlagi člena 404 Direktive 2006/112/ES vsake štiri leta Evropskemu parlamentu in Svetu poročala o delovanju novih obveznosti v zvezi z DDV za ponudnike plačilnih storitev. Komisija bo poskrbela, da bosta poročili usklajeni in da bosta temeljili na istih ugotovitvah.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

V členu 243a se opredelitve sklicujejo na ustrezne določbe Direktive 2015/2366/EU³⁷ (PSD2) o plačilnih storitvah na notranjem trgu.

Člen 243b direktive o DDV uvaja nove obveznosti glede vodenja evidenc za ponudnike plačilnih storitev. Te plačilne storitve so določene v Prilogi 1 k PSD2. Za nadzor čezmejne dobave blaga in storitev niso upoštevne vse plačilne storitve. Upoštevne so le tiste plačilne storitve, ki privedejo do čezmejnega prenosa sredstev na prejemnike plačil³⁸ (ali ponudnike plačilnih storitev, ki delujejo v imenu prejemnikov plačil), in samo, če je plačnik³⁹ v eni od držav članic. Tako je, ker država članica izvora plačila davčnim organom navede kraj potrošnje. V okviru te pobude se pojem „čezmejno“ nanaša na transakcije, pri katerih je potrošnik v državi članici, dobavitelj pa v drugi državi članici ali tretji državi ali na tretjem ozemlju. Domača plačila niso zajeta s področjem uporabe tega predloga.

Člen 243b se ne sklicuje na sedež ali stalni naslov ali običajno prebivališče prejemnika plačila in plačnika. Ponudniki plačilnih storitev so namreč glede na pogodbeno razmerje med davčnimi zavezanci, ki dobavljajo blago in storitve, ter njihovimi potrošniki tretje osebe. Zato se informacije, ki so na voljo ponudnikom plačilnih storitev pri izvajanju plačilnih storitev, ne ujemajo nujno z informacijami, ki jih imajo davčni zavezanci o svojih potrošnikih, ali z informacijami, ki so potrebne za določitev kraja obdavčljive transakcije. Lokacija sproži le obveznost ponudnikov plačilnih storitev glede vodenja evidenc na podlagi člena 243b.

Pravila za določitev lokacije prejemnikov plačil in plačnikov so določena v predlaganem členu 243c (glej spodaj).

Da bi se zajela samo plačila, ki so potencialno povezana z gospodarsko dejavnostjo (torej ob izključitvi čezmejnih prenosov sredstev iz zasebnih razlogov), je določen prag, povezan s številom plačil, ki jih prejme prejemnik plačila. Šele če skupni znesek plačil, ki jih prejme določen prejemnik plačila, presega prag 25 plačil v koledarskem četrtletju (to je tudi poročevalsko obdobje za ponudnike plačilnih storitev), bo moral ponudnik plačilnih storitev voditi evidenco o tem prejemniku in jo dati na voljo davčnim organom. Prag je bil določen ob

³⁷ Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

³⁸ „Prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je predvideni prejemnik sredstev, ki so predmet plačilne transakcije (člen 4(9) PSD2).

³⁹ „Plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki je imetnik plačilnega računa in odobri plačilni nalog v breme navedenega plačilnega računa, ali, če plačilni račun ne obstaja, fizično ali pravno osebo, ki izda plačilni nalog (člen 9(8) PSD2).

upoštevanju povprečne vrednosti naročil pri spletnih nakupih v znesku 95 EUR⁴⁰. 100 plačilnih transakcij na leto ob tej vrednosti vsako leto pomeni skoraj 10 000 EUR prometa iz prodaje, kar že lahko sproži obveznosti v zvezi z DDV v državah članicah. Ta znesek prav tako ustreza pragu 10 000 EUR za dobave znotraj EU, ki je bil uveden z direktivo o DDV pri e-trgovanju.

Obdobje vodenja evidenc bi za ponudnike plačilnih storitev trajalo dve leti. To obdobje vodenja evidenc je sorazmerno z velikim obsegom zadevnih informacij, njihovo visoko občutljivostjo v smislu varstva podatkov in časom, ki ga davčni organi potrebujejo za odkrivanje goljufij na področju DDV.

Člen 243c se sklicuje na pravila, ki jih morajo ponudniki plačilnih storitev uporabljati za določitev lokacije plačnikov in prejemnikov plačil, kakor je navedeno zgoraj. Člen 243c ne določa pravil za določitev kraja obdavčitve, temveč določa pravila za določitev lokacije prejemnika plačila in plačnikov, da se lahko uporablja obveznost vodenja evidenc na podlagi člena 243b direktive o DDV.

Poleg tega člen 243c ne pomeni prenosa informacij, ki se uporabljajo za določitev lokacije plačnika, davčnim organom. Te informacije bodo ostale pri ponudniku plačilnih storitev.

V skladu z odstavkom 1 se za lokacijo plačnika šteje, da je v državi članici, ki jo izkazuje identifikator računa plačnika. Z uredbo o enotnem območju plačil v eurih⁴¹ je za identifikator posameznega plačilnega računa v državi članici določen IBAN (mednarodna številka bančnega računa). Če se plačilo izvrši prek plačilne storitve, ki ne spada na področje uredbe o enotnem območju plačil v eurih (ki se uporablja samo za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih), se lahko lokacija plačnika določi s katerim koli drugim identifikatorjem plačilnega računa plačnika.

Obstajajo tudi plačilne transakcije (tj. denarna nakazila), pri katerih se sredstva prenesejo prejemniku plačila brez kakršnega koli plačilnega računa, ki se ustvari v imenu plačnika. V tem primeru se za lokacijo plačnika šteje, da je v državi članici, ki jo izkazuje identifikator ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika.

V skladu z odstavkom 2 se za lokacijo prejemnika plačila (upravičenca do sredstev) šteje, da je v državi članici ali tretji državi, ki jo izkazuje identifikator plačilnega računa, na katerega so sredstva vknjižena. Če se sredstva ne vknjižijo na noben plačilni račun, se za lokacijo prejemnika plačila šteje, da je v državi članici, tretji državi ali na tretjem ozemlju, ki ga izkazuje identifikator ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila.

Člen 243d določa podrobnosti o informacijah, ki jih morajo hraniti izvajalci plačilnih storitev iz člena 243b. Evidence vsebujejo informacije za identifikacijo ponudnika plačilnih storitev, ki vodi evidenco, informacije za identifikacijo prejemnika plačila in informacije o plačilih, ki jih je prejel prejemnik plačila. Informacije za identifikacijo plačnikov niso vključene v obveznost izvajalcev plačilnih storitev, da vodijo evidence, saj niso potrebne za odkrivanje goljufij. Poleg tega ponudniki plačilnih storitev niso vedno seznanjeni s tem, ali so plačniki davčni zavezanci ali le zasebni potrošniki. Zato bodo morali ponudniki plačilnih storitev

⁴⁰ <https://www.statista.com/statistics/239247/global-online-shopping-order-values-by-device>.

⁴¹ Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih (uredba SEPA) (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

potem, ko bo presežen prag 25 plačil v četrtletju, hraniti informacije, ki se nanašajo na vsa plačila, ki jih prejme določen prejemnik plačila, ne da bi razlikovali med plačili, ki jih prejmejo potrošniki ali davčni zavezanci. Za to razlikovanje bodo zadolženi davčni organi držav članic pri opravljanju analize informacij.

Ponudniki plačilnih storitev morajo po potrebi voditi evidenco o vsaki identifikacijski številki za DDV ali davčni številki prejemnika plačila. Identifikacijske številke za DDV (nacionalne ali mini VEM (vse na enem mestu) identifikacijske številke) so nujne, da lahko davčni organi držav članic identificirajo davčne zavezance za DDV in navzkrižno preverijo informacije o plačilih z ustreznimi prijavami in plačili DDV ali prijavami in plačili prek sistema mini VEM. Lahko se zgodi, da ponudniki plačilnih storitev nimajo na voljo identifikacijske številke za DDV prejemnika plačila (ker prejemnik plačila nima identifikacijske številke za DDV ali ker jo sicer ima, vendar je ne sporoči ponudniku plačilnih storitev). Kadar ponudniki plačilnih storitev nimajo na voljo identifikacijske številke za DDV, bodo morali davčni organi sprožiti potrebne postopke (domače ali z uporabo upravnega sodelovanja), da ugotovijo, ali je posamezni prejemnik plačila davčni zavezanec, in da ocenijo, ali obstajajo obveznosti v zvezi z DDV.

Poleg tega morajo ponudniki plačilnih storitev hraniti informacije o samih plačilnih transakcijah, kot so znesek, valuta, datum, izvor plačila in navedba morebitnega vračila plačila.

Predlog

DIREKTIVA SVETA

o spremembi Direktive 2006/112/ES glede uvedbe nekaterih zahtev za ponudnike plačilnih storitev

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 113 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta⁴²,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁴³,

v skladu s posebnim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2006/112/ES⁴⁴ določa splošne knjigovodske obveznosti glede davka na dodano vrednost (DDV) za davčne zavezance.
- (2) Rast elektronskega trgovanja (v nadaljnjem besedilu: e-trgovanje) olajšuje čezmejno dobavo blaga in storitev končnim potrošnikom v državah članicah. V okviru te pobude se čezmejna dobava nanaša na položaj, v katerem se DDV dolguje v eni državi članici, dobavitelj pa ima sedež v drugi državi članici ali tretji državi ali na tretjem ozemlju. Vendar goljufiva podjetja priložnosti, ki jih nudi e-trgovanje, izkoriščajo za to, da si z izogibanjem svojim obveznostim v zvezi z DDV pridobijo nepošteno prednost na trgu. Kadar se uporablja načelo obdavčitve v namembnem kraju, ker potrošniki nimajo računovodskih obveznosti, potrebujejo države članice potrošnje ustrezna orodja za odkrivanje in nadzor teh goljufivih podjetij.
- (3) Pri veliki večini spletnih nakupov, ki jih opravijo evropski potrošniki, se plačila izvršijo prek ponudnikov plačilnih storitev. Za namene izvršitve plačilne transakcije ima ponudnik plačilnih storitev določene informacije za identifikacijo prejemnika plačila, skupaj s podrobnostmi o znesku in datumu plačilne transakcije ter o državi članici, iz katere izvira plačilo. To velja zlasti v primeru čezmejne plačilne transakcije, pri kateri je plačnik v eni državi članici, prejemnik plačila pa v drugi državi članici ali v tretji državi ali na tretjem ozemlju. Davčni organi te informacije potrebujejo za opravljanje svojih osnovnih nalog odkrivanja goljufivih podjetij in nadzora obveznosti v zvezi z DDV. Zato je nujno, da so te informacije, povezane z DDV, ki jih hranijo ponudniki plačilnih storitev, na voljo davčnim organom držav članic, da bi jim bile v pomoč pri prepoznavanju čezmejnih goljufij na področju DDV pri e-trgovanju in boju proti njim.

⁴² UL C, , str. .

⁴³ UL C, , str. .

⁴⁴ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, 11.12.2006, str. 1).

- (4) Pomembno je, da bi morali imeti ponudniki plačilnih storitev v okviru tega novega ukrepa, ki je namenjen boju proti goljufijam na področju DDV pri čezmejnem e-trgovanju, obveznost voditi dovolj podrobne evidence o določenih čezmejnih plačilnih transakcijah, ki se sproži z lokacijo plačnika in prejemnika plačila. Zato je treba opredeliti poseben koncept lokacije plačnika in prejemnika plačila ter tudi sredstva za njuno identifikacijo. Lokacija plačnika in prejemnika plačila bi morala sprožiti samo obveznost vodenja evidenc za ponudnike plačilnih storitev, ki imajo sedež v Uniji, in ne bi smela posegati v pravila iz te direktive in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011⁴⁵ v zvezi s krajem obdavčljive transakcije.
- (5) Ponudniki plačilnih storitev lahko iz informacij, ki jih že imajo, določijo lokacijo prejemnika plačila in plačnika v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih izvajajo, in sicer na podlagi identifikatorja posameznega plačilnega računa v državi članici, ki ga uporablja navedeni plačnik ali prejemnik plačila.
- (6) Druga možnost je, da se lokacija plačnika ali prejemnika plačila določi s poslovnim identifikatorjem ponudnika plačilnih storitev, kadar ta deluje v imenu plačnika ali prejemnika plačila. Ta način identifikacije bi bilo treba uporabiti tudi, kadar se sredstva prenesejo prejemniku plačila ne da bi se v imenu plačnika ustvaril kakršen koli plačilni račun ali kadar sredstva niso vknjižena na noben plačilni račun.
- (7) V skladu z Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶ je pomembno, da je obveznost ponudnika plačilnih storitev, da hrani in zagotavlja informacije v zvezi s čezmejno plačilno transakcijo, sorazmerna in da pomeni le tisto, kar države članice potrebujejo za boj proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju. Poleg tega bi morala biti edina informacija o plačniku, ki jo je treba hraniti, informacija o njegovi lokaciji. Kar zadeva informacije, ki se nanašajo na prejemnika plačila in na samo plačilno transakcijo, bi se moralo od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da hranijo in davčnim organom posredujejo le tiste informacije, ki jih ti potrebujejo za odkrivanje morebitnih goljufov in izvajanje nadzora DDV. Zato bi se moralo od ponudnikov plačilnih storitev zahtevati, da hranijo le evidence o čezmejnih plačilnih transakcijah, za katere je verjetno, da izkazujejo gospodarsko dejavnost. Uvedba praga, ki temelji na številu plačil, ki jih prejemnik plačila prejme v koledarskem četrtletju, bi zanesljivo izkazovala, da so bila navedena plačila prejeta v okviru gospodarske dejavnosti, s čimer bi se izključila plačila iz nekomercialnih razlogov. Ko bi bil ta prag dosežen, bi se sprožila knjigovodska obveznost ponudnika plačilnih storitev.
- (8) Zaradi velikega obsega informacij in njihove občutljivosti z vidika varstva osebnih podatkov je nujno in sorazmerno, da ponudniki plačilnih storitev hranijo evidence z informacijami v zvezi s čezmejnimi plačilnimi transakcijami za obdobje dveh let, da se državam članicam pomaga v boju proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju in pri odkrivanju goljufov. Pri tem gre za minimalno obdobje, ki ga države članice potrebujejo za učinkovito izvajanje nadzora in preiskovanje domnevnih goljufij na področju DDV ali za njihovo odkrivanje.
- (9) Informacije, ki jih morajo hraniti ponudniki plačilnih storitev, bi morale države članice zbirati in si jih izmenjavati v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 904/2010⁴⁷, ki določa pravila za upravno sodelovanje in izmenjavo informacij za boj proti goljufijam na področju DDV.

⁴⁵ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 77, 23.3.2011, str. 1).

⁴⁶ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

⁴⁷ Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

- (10) Goljufije na področju DDV pri e-trgovanju so skupni problem vseh držav članic, posamezne države članice pa nimajo nujno informacij, na podlagi katerih bi lahko zagotovile pravilno uporabo pravil o DDV pri e-trgovanju in se spopadle z goljufijami na področju DDV pri e-trgovanju. Ker cilja te direktive, ki je boj proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju, države članice zaradi čezmejne narave e-trgovanja in potrebe po pridobivanju informacij iz drugih držav članic ne morejo zadovoljivo doseči posamično, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (11) Ta Direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah. Ta direktiva zlasti v celoti spoštuje pravico do varstva osebnih podatkov iz člena 8 Listine. Informacije o plačilih, ki se hranijo in razkrijejo v skladu s to direktivo, bi morali obdelovati le strokovnjaki davčnih organov za boj proti goljufijam, in sicer v okviru tistega, kar je sorazmerno in potrebno za doseg cilja boja proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju.
- (12) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov v skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁸, ki je svoje mnenje podal [...].⁴⁹
- (13) Direktivo 2006/112/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2006/112/ES

Direktiva 2006/112/ES se spremeni:

- (1) poglavje 4 Naslova XI se spremeni:
- (a) vstavi se naslednji oddelek 2a:

„Oddelek 2a

Splošne obveznosti za ponudnike plačilnih storitev“;

- (b) vstavijo se naslednji členi 243a do 243d:

„Člen 243a

V tem oddelku se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „ponudnik plačilnih storitev“ pomeni subjekt iz točk (a) do (f) odstavka 1 člena 1 Direktive (EU) 2015/2366(*) ali fizično ali pravno osebo, za katero se uporablja izjema iz člena 32 navedene direktive;
- (2) „plačilna storitev“ pomeni poslovne dejavnosti iz točk (3) do (6) Priloge 1 k Direktivi (EU) 2015/2366;

⁴⁸ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

⁴⁹ UL C [...], [...], str. [...].

- (3) „plačilna transakcija“ pomeni dejanje, opredeljeno v točki 5 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (4) „plačnik“ pomeni fizično ali pravno osebo, kakor je opredeljena v točki 8 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (5) „prejemnik plačila“ pomeni fizično ali pravno osebo, kakor je opredeljena v točki 9 člena 4 Direktive (EU) 2015/2366;
- (6) „IBAN“ pomeni mednarodno identifikacijsko številko plačilnega računa, kakor je opredeljena v točki 15 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta(**);
- (7) „BIC“ pomeni poslovno identifikacijsko kodo, kakor je opredeljena v točki 16 člena 2 Uredbe (EU) št. 260/2012.

(*) Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35).

(**) Uredba (EU) št. 260/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2012 o uvajanju tehničnih in poslovnih zahtev za kreditne prenose in direktne bremenitve v eurih in o spremembi Uredbe (ES) št. 924/2009 (UL L 94, 30.3.2012, str. 22).

Člen 243b

- 1. Države članice zagotovijo, da ponudniki plačilnih storitev za vsako koledarsko četrtletje vodijo dovolj podrobne evidence o prejemnikih plačil in plačilnih transakcijah v zvezi s plačilnimi storitvami, ki jih izvajajo, da pristojnim organom držav članic omogočijo izvajanje nadzora dobav blaga in storitev, za katere se v skladu z določbami naslova V šteje, da so opravljene v državi članici.
- 2. Zahteva iz odstavka 1 se uporablja v okoliščinah, v katerih sta izpolnjena oba naslednja pogoja:
 - (a) kadar ponudnik plačilnih storitev prenese sredstva od plačnika, ki je v eni državi članici, prejemniku plačila, ki je v drugi državi članici, na tretjem ozemlju ali v tretji državi;
 - (b) v zvezi s prenosom sredstev iz točke (a), kadar ponudnik plačilnih storitev v koledarskem četrtletju izvrši več kot 25 plačilnih transakcij istemu prejemniku plačila.
- 3. Evidence iz odstavka 1:
 - (a) ponudnik plačilnih storitev vodi v elektronski obliki dve leti od konca leta, v katerem je bila izvršena plačilna transakcija;
 - (b) so na voljo državam članicam sedeža ponudnika plačilnih storitev v skladu s členom 24b Uredbe (EU) št. 904/2010(*).

(*) Uredba Sveta (EU) št. 904/2010 z dne 7. oktobra 2010 o upravnem sodelovanju in boju proti goljufijam na področju davka na dodano vrednost (UL L 268, 12.10.2010, str. 1).

Člen 243c

1. Za namene odstavka 2 člena 243b in brez poseganja v določbe naslova V te direktive se za lokacijo plačnika šteje, da je v državi članici, ki ustreza:
 - (a) številki IBAN plačnikovega plačilnega računa ali
 - (b) kodi BIC ali kateri koli drugi poslovni identifikacijski kodi, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu plačnika.
2. Za uporabo odstavka 2 člena 243b se za lokacijo prejemnika plačila šteje, da je v državi članici, tretji državi ali na tretjem ozemlju, ki ustreza:
 - (a) številki IBAN plačilnega računa prejemnika plačila ali kateri koli drugi identifikacijski številki plačilnega računa, ki nedvoumno identificira posamezni plačilni račun;
 - (b) kodi BIC ali kateri koli drugi poslovni identifikacijski kodi, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila.

Člen 243d

1. Evidence, ki jih vodijo ponudniki plačilnih storitev v skladu s členom 243b, vsebujejo naslednje informacije:
 - (a) kodo BIC ali katero koli drugo poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev;
 - (b) ime prejemnika plačila ali ime podjetja, če je ustrezno;
 - (c) katero koli identifikacijsko številko za DDV prejemnika plačila, če je na voljo;
 - (d) številko IBAN ali katero koli drugo identifikacijsko številko plačilnega računa, ki nedvoumno določa posamezni plačilni račun prejemnika plačila;
 - (e) kodo BIC ali katero koli drugo poslovno identifikacijsko kodo, ki nedvoumno določa ponudnika plačilnih storitev, ki deluje v imenu prejemnika plačila, kadar prejemnik plačila prejme sredstva, ne da bi imel plačilni račun;
 - (f) naslov prejemnika plačila v evidencah ponudnika plačilnih storitev;
 - (g) vse izvršene plačilne transakcije iz odstavka 2 člena 243b;
 - (h) vsa izvršena vračila za plačilne transakcije iz točke (g).
2. Informacije iz točk (g) in (h) odstavka 1 vsebujejo naslednje podrobne podatke:
 - (a) datum in čas izvršitve plačilne transakcije ali vračila plačila;
 - (b) znesek in valuto plačilne transakcije ali vračila plačila;
 - (c) državo članico izvora sredstev, ki jih prejme prejemnik plačila ali se prejmejo v njegovem imenu, namembno državo članico, tretje ozemlje ali tretjo državo vračila, kot je ustrezno, in informacije, ki se uporabljajo za določitev izvora ali namembnega kraja plačilne transakcije ali vračila plačila v skladu s členom 243c.“

Člen 2

1. Države članice najpozneje do 31. decembra 2021 sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji nemudoma sporočijo besedila navedenih predpisov.

Navedene predpise uporabljajo od 1. januarja 2022.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1. Naslov predloga/pobude
- 1.2. Zadevna področja (*programski sklop*)
- 1.3. Vrsta predloga/pobude
- 1.4. Utemeljitev predloga/pobude
- 1.5. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic
- 1.6. Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1. Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2. Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2. Ocenjene posledice za odhodke
 - 3.2.1. *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
 - 3.2.2. *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
 - 3.2.3. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3. Ocenjene posledice za prihodke

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Obvezna prenos in izmenjava podatkov o plačilih, povezanih z DDV
PLAN/2017/2023 — TAXUD

1.2. Zadevna področja (*programski sklop*)

Enotni trg, inovacije in digitalno

1.3. Ukrep, na katerega se predlog/pobuda nanaša

☒ Nov ukrep

☐ Nov ukrep na podlagi pilotnega projekta / pripravljalnega ukrepa⁵⁰

☐ Podaljšanje obstoječega ukrepa

☐ Združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Utemeljitev predloga/pobude

1.4.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Za projekt sta določena naslednja mejnika:

- (1) konec leta 2022 – deluje osrednji sistem za zbiranje podatkov od ponudnikov plačilnih storitev in za analizo tveganja;
- (2) konec leta 2024 – vsaj 2/3 aktivnih uporabnikov (držav članic) Komisiji predloži povratne informacije o uporabi podatkov o plačilih, merilih tveganja in oceni dodatnega DDV.

1.4.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno) Države članice se same ne morejo učinkovito boriti proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju. Davčni organi nimajo dostopa do informacij o čezmejnih dobavah med podjetji in potrošniki.

Z drugega vidika izmenjava informacij med davčnimi organi držav članic o podatkih o plačilih ni vedno mogoča zaradi pravnih omejitev, zaradi česar so sedanja orodja za upravno sodelovanje precej neučinkovita v boju proti goljufijam na področju DDV pri e-trgovanju.

Pričakovana ustvarjena dodana vrednost Unije (naknadno)

Boljše izpolnjevanje obveznosti v zvezi z DDV med prodajalci na daljavo bi ustvarilo bolj izenačene konkurenčne pogoje za vsa podjetja, dejavna v sektorju e-trgovanja. Boljše izpolnjevanje obveznosti bi privedlo tudi do višjih prihodkov iz DDV in manjše vrzeli pri pobiranju DDV.

⁵⁰

Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

Za ponudnike plačilnih storitev bi sprejetje enotnega centraliziranega sistema zbiranja podatkov o plačilih, povezanih z DDV, na ravni EU zmanjšalo tveganja in stroške sporočanja istih informacij v različni obliki za vsako državo članico EU.

1.4.3. Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti

Gre za novo pobudo. Vendar je na podlagi projekta mini sistema „vse na enem mestu“ (mini VEM), ki je razvil skupno evropsko platformo za prijavo in plačilo DDV za elektronske storitve po vsej Evropi, mogoče upoštevati naslednje:

- (1) uvedbo tehnične rešitve je treba načrtovati dovolj zgodaj, da se omogoči široko posvetovanje z zainteresiranimi stranmi in da se upoštevajo potrebni čas in finančna sredstva za razvoj novega sistema;
- (2) zahteve za dolgoročno shranjevanje informacij bi bilo treba skrbno pretehtati z vidika stroškov in koristi;
- (3) izvajanje pobude bi morala spremljati dobra komunikacijska kampanja, s katero bi podjetjem pomagali pri izpolnjevanju novih zahtev glede poročanja.

Uporabile se bodo izkušnje, pridobljene pri razvoju informacijskih sistemov in upravnem sodelovanju v okviru programov Fiscalis in Carina. Zlasti bi lahko bile pri oblikovanju orodij za analizo tveganja za podatke o plačilih koristne izkušnje, ki bodo zbrane pri razvoju prihodnjega informacijskega sistema za program Carina 2.

1.4.4. Skladnost in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti

Sredstva za izvajanje te pobude se bodo zagotovila iz programa Fiscalis.

Pobuda se bo poleg tega izvajala v povezavi z novimi pravili svežnja o DDV za enotni digitalni trg, zlasti Direktive Sveta (EU) 2017/2455 z dne 5. decembra 2017 o spremembi Direktive 2006/112/ES in Direktive 2009/132/ES v zvezi z nekaterimi obveznostmi glede davka na dodano vrednost, ki veljajo za opravljanje storitev in prodajo blaga na daljavo. Podatki o plačilih bi davčnim organom omogočili navzkrižno preverjanje informacij, ki jih prijavijo tržnice, platforme ali drugi prodajalci na daljavo, ter preverjanje uporabe praga 10 000 EUR za dobave znotraj EU.

1.5. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

☐ Časovno omejeno

- ☐ od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- ☐ finančne posledice med letoma LLLL in LLLL za odobritve za prevzem obveznosti ter med letoma LLLL in LLLL za odobritve plačil.

☒ Časovno neomejeno

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2020 in 2023,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.6. Načrtovani načini upravljanja⁵¹

☒ Neposredno upravljanje – Komisija:

- ☐ z lastnimi službami, vključno s svojim osebjem v delegacijah Unije,

⁵¹

Pojasnila o načinih upravljanja in sklici na finančno uredbo so na voljo na spletišču GD BUDG:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>.

- ☐ prek izvajalskih agencij.
- ☐ **Deljeno upravljanje** z državami članicami.
- ☐ **Posredno upravljanje**, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:
 - ☐ tretjim državam ali organom, ki jih te imenujejo,
 - ☐ mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),
 - ☐ EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
 - ☐ organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
 - ☐ subjektom javnega prava,
 - ☐ subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
 - ☐ subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenim za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
 - ☐ osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

Opombe

Komisiji bo na podlagi člena 58 Uredbe (EU) št. 904/2010 in Uredbe (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije pomagal Stalni odbor za upravno sodelovanje.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

GD TAXUD bo Stalnemu odboru za upravno sodelovanje predložil letna poročila o spremljanju.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Pobuda se bo izvajala z neposrednim upravljanjem. Tak način upravljanja zagotavlja najučinkovitejšo dodelitev finančnih sredstev in največji možni učinek. Komisiji zagotavlja prožnost in zadostno možnost usmerjanja pri letnem dodeljevanju sredstev.

Pobudo bo izvajala Komisija prek javnega naročanja.

Za javno naročanje so načini plačila popolnoma usklajeni s korporativnimi standardi (brez predhodnega financiranja; vsa plačila so povezana s sprejetjem predhodno opredeljenih rezultatov).

Sistem nadzora za javno naročanje temelji na temeljitem predhodnem preverjanju vseh transakcij, da se ob plačilu izključi vsaka napaka.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Splošna ugotovljena tveganja, povezana z izvajanjem te pobude, se nanašajo na:

1. pomanjkanje finančnih in človeških virov za rešitev IT glede centralnega odložišča in glede sprememb, ki jih mora vsaka država članica izvesti v svojih nacionalnih informacijskih sistemih;
2. varnostna tveganja, povezana s shranjevanjem in obdelavo občutljivih podatkov o plačilih.

Tveganja bo obravnaval GD TAXUD ob podpori držav članic, in sicer (i) z ustreznimi sklepi o financiranju, (ii) z obsežnim posvetovanjem o tehničnih in funkcionalnih zahtevah novih sistemov IT ter s posvetovanjem z različnimi zainteresiranimi stranmi in s preučitvijo podrobnih analiz kazalnikov uspešnosti in tržnih trendov, ki jih opravljata Komisija in Stalni odbor za upravno sodelovanje.

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

Ker bo financiranje pobude potekalo prek programa Fiscalis, se bo uporabljal poseben sistem notranjega nadzora.

GD TAXUD bo prav tako redno preverjal izvajanje pobude, tako s poslovnega vidika kot z vidika IT, in bo v svojih enotah, ki so odgovorne za davčno upravo, boj proti goljufijam ter sisteme IT na področju obdavčevanja, vzpostavil redni pregled upravljanja.

GD TAXUD ima dobre rezultate in ustrezne izkušnje pri izvajanju obsežnih vseevropskih sistemov IT ter zapletenih poslovnih pravil, ki zajemajo vse države

članice EU. Zlasti bodo k zmanjšanju tveganja za napake (pod 2 %) pripomogle izkušnje s programoma Fiscalis in Carina.

V prejšnjih podobnih pobudah v okviru programa Carina se je uporabljena strategija kontrole izkazala kot uspešna in učinkovita, stroški kontrol pa so bili omejeni.

Ker se bodo pri tej pobudi uporabili podobni sistemi kontrol, se lahko za pričakovane stroške kontrol in pričakovano stopnjo tveganja napake pri plačilu/zaključku šteje, da so stroškovno učinkoviti.

2.3. Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

GD TAXUD izvaja celovito strategijo za boj proti goljufijam, ki znotraj generalnega direktorata vzpostavlja kulturo za boj proti goljufijam z dejavnostmi za ozaveščanje o morebitnih tveganjih goljufij in etičnim ravnanjem osebja GD TAXUD.

Glede na to, da se bo pobuda izvajala prek javnega naročanja, se uporabljajo določbe strategije za boj proti goljufijam (cilj 3 strategije za boj proti goljufijam: „ozaveščanje o morebitnem nasprotju interesov pri odnosih z zunanjimi zainteresiranimi stranmi, kot so lobisti, ponudniki, izvajalci“). Preventivni ukrepi bodo osredotočeni na (1) vodenje evidenc stikov z lobisti, (2) centralizirano upravljanje postopkov javnega naročanja in stikov s ponudniki ter (3) namensko usposabljanje o stikih z lobisti ter bodo še posebej pomembni pri izvajanju pobude.

Obvezen pregled podatkov v sistemu za zgodnje odkrivanje in izključitev pred oddajo naročil (in izvedbo kakršnih koli finančnih transakcij) bo še dodatno odvrčal od morebitnih goljufij in nepravilnosti.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelek večletnega finančnega okvira in predlagane nove odhodkovne proračunske vrstice

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka [poimenovanje]	dif./nedif. ⁵²	držav Efte ⁵³	držav kandidatk ⁵⁴	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
1	03.01 Enotni trg – Upravna vrstica					
	03.04 Enotni trg – Sodelovanje na področju obdavčitev (FISCALIS)	dif.	NE	NE	NE	NE

⁵² Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

⁵³ Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

⁵⁴ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	<...>	„Enotni trg, inovacije in digitalno“
--	-------	--------------------------------------

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po letu 2027	SKUPAJ
Odobritve za poslovanje (razdeljene glede na proračunske vrstice iz točke 3.1)	obveznosti	(1)	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	plačila	(2)									34,525
Odobritve za upravne zadeve, ki se financirajo iz sredstev programa ⁵⁵	Obveznosti = plačila	(3)									
Odobritve za sredstva programa SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 3	5,400	5,550	5,235	4,585	4,585	4,585	4,585		34,525
	plačila	= 2 + 3									34,525

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	„Upravni odhodki“
--	---	-------------------

⁵⁵ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po letu 2027	SKUPAJ
Človeški viri		2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225		4,274
Drugi upravni odhodki										
Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	2,444	0,952	0,276	0,276	0,276	0,276	0,276		4,774

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Po letu 2027	SKUPAJ
Odobritve iz vseh RAZDELKOV večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	7,644	6,452	5,460	4,810	4,810	4,810	8,910		38,798
	plačila									

3.2.2. Povzetek ocenjenih posledic za odobritve za upravne zadeve

- Za predlog so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Leto	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	SKUPAJ
------	------	------	------	------	------	------	------	--------

RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								
Človeški viri	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
Drugi upravni odhodki	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.
Seštevek za RAZDELEK 7 večletnega finančnega okvira								

Odobritve zunaj RAZDELKA 7⁵⁶ večletnega finančnega okvira								
Človeški viri								
Drugi upravni odhodki								
Seštevek za odobritve zunaj RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira								

SKUPAJ	2,244	0,902	0,225	0,225	0,225	0,225	0,225	4,274
---------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

⁵⁶ Tehnična in/ali upravna pomoč ter odhodki za podporo izvajanja programov in/ali ukrepov EU (prej vrstice BA), posredne raziskave, neposredne raziskave.

3.2.2.1. Ocenjene potrebe po človeških virih

– Za predlog so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v ekvivalentu polnega delovnega časa

Leto	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
sedež in predstavništva Komisije	6	2	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5
delegacije							
raziskave							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ) – PU, LU, NNS, ZU in MSD ⁵⁷							
Razdelek 7							
Financirano iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira	– na sedežu	9	4	1	1	1	1
	– na delegacijah						
Financirano iz sredstev programa ⁵⁸	– na sedežu						
	– na delegacijah						
raziskave							
Drugo (navedite)							
SKUPAJ		15	6	1,5	1,5	1,5	1,5

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Podatki vključujejo osebje, ki se ukvarja z neposrednim upravljanjem in izvajanjem pobude, in osebje, ki deluje na področjih politike, podprtih s pobudo.
Zunanji sodelavci	Podatki vključujejo osebje, ki se ukvarja z neposrednim upravljanjem in izvajanjem pobude, in osebje, ki deluje na področjih politike, podprtih s pobudo.

⁵⁷ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

⁵⁸ Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

3.2.3. Udeležba tretjih oseb pri financiranju

V predlogu/pobudi:

- ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb;

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

(1) na prihodke iz DDV

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Posledice predloga/pobude ⁵⁹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Člen	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.	Ni relevantno.

⁵⁹ Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.